

Psychologia rozwoju dziecka

1. METRYCZKA

Rok akademicki	2025/2026
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	I stopnia
Forma studiów	Stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	Obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu Centrum Logopedyczne IPS UW ul. Karowa 20, 00-927 Warszawa
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Natalia Siudzińska, prof. UW
Koordynator przedmiotu	dr hab. Natalia Siudzińska, prof. UW, n.siudzinska@uw.edu.pl ; dr Kamila Potocka-Pirosz k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr hab. Grażyna Katra, Wydział Psychologii UW, katra@psych.uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr hab. Grażyna Katra, Wydział Psychologii UW

2. INFORMACJE PODSTAWOWE

Rok i semestr studiów	I rok, I semestr		Liczba punktów ECTS	4.00
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS		
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim				
wykład (W)	30	1		
seminarium (S)				

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	70	3

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Zapoznanie studentów z psychologicznymi aspektami rozwoju dziecka w wieku: od urodzenia do późnego dzieciństwa ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju mowy
C2	Rozumienie pojęcia normy rozwojowej dla poszczególnych etapów rozwoju dziecka
C3	Kształtowanie myślenia i podejścia do dziecka, jako osoby unikatowej o indywidualnym przebiegu rozwoju

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie

Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:

W1	główne szkoły i kierunki psychologiczne oraz podstawowe pojęcia psychologii rozwojowej
W2	czym charakteryzuje się i jak przebiega rozwój w zakresie procesów poznawczych, emocjonalnych, społecznych
W3	uwarunkowania rozwoju osobniczego człowieka: poznawczego, emocjonalnego i moralnego zna i rozumie wczesne uwarunkowania rozwoju mowy oraz terminy i pojęcia z zakresu rozwoju mowy dziecka i psycholingwistyki
W4	czym jest normatywny przebieg rozwoju a czym indywidualny

Umiejętności – Absolwent potrafi:

U1	opisać podstawowe mechanizmy i czynniki rozwoju
U2	zastosować zdobytą wiedzę z zakresu rozwojowej we własnej pracy pedagogicznej i logopedycznej w zakresie działań edukacyjnych i terapeutycznych, jak i w komunikacji z dzieckiem, jego rodzicami i wychowawcami
U3	zastosować zdobytą wiedzę z zakresu rozwojowej w komunikacji z pacjentami i ich opiekunami

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	traktowania pacjentów i ich opiekunów w sposób podmiotowy i indywidualny oraz wspierać ich w pokonywaniu trudności,
K2	współpracy z opiekunami pacjenta oraz z zespołem terapeutycznym

K3	dostrzegania i analizowania trudności emocjonalno-społecznych pacjentów z zaburzeniami i dysharmoniami rozwojowymi lub z opóźnionym rozwojem
K4	respektowania praw dziecka i praw pacjenta

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Wykład	Przedmiot i zadania psychologii rozwojowej i schematy badań oraz metody stosowane w psychologii rozwojowej. Istota rozwoju psychicznego, pojęcie zmiany rozwojowej oraz czynników i mechanizmów rozwoju. Rozwój w kolejnych fazach życia od okresu prenatalnego do dorastania - w zakresie funkcjonowania fizycznego, motorycznego, poznawczego, emocjonalnego, społecznego i językowego. Kształtowanie się osobowości dziecka. Wskazanie głównych zagrożeń rozwojowych w kolejnych fazach życia. Omówienie rozwoju samoregulacji oraz kryzysów w rozwoju. Zapoznanie ze współczesnymi koncepcjami rozwoju jako wyniku oddziaływania uwarunkowań indywidualnych (wrodzonych i nabytych) oraz środowiskowych (w tym roli socjalizacji i wychowania). Przedmiot i zadania psychologii rozwojowej, schematy badań oraz metody stosowane w psychologii rozwojowej Istota rozwoju psychicznego, pojęcie zmiany rozwojowej i mechanizmów rozwoju Główne teorie i modele rozwoju. Uwarunkowania, czynniki i mechanizmy rozwoju Rozwój w okresie prenatalnym i wczesnego dzieciństwa Rozwój poznawczy, emocjonalny językowy, społeczny i osobowości w średnim i późnym dzieciństwie Rozwój w okresie dorastania Dojrzałość szkolna Kryzysy w rozwoju Rozwój samoregulacji Nietypowy przebieg rozwoju i jego konsekwencje psychologiczne	W1-W4 U1-U3 K1-K4

6. LITERATURA
Obowiązkowa
Birch, A., Malim, T. (1995). Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęstwa do dorosłości. Warszawa: Wydawnictwa Naukowe PWN. Berko, G. J., Bernstein, R. N. (2005). Psycholingwistyka. Gdańsk: GWP. [r. 8.] Brzezińska, A. (red.). Portrety psychologiczne człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [rozdział 1. i 2.] Ciccarelli, S. K., White, J. N. (2021). Psychologia. Poznań: Wydawnictwo Rebis. [r. 8., 296-328] Schaffer, H. R. (2006). Rozwój społeczny. Dzieciństwo i młodość. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [r. 1.; 2. 66-76; r. 5. 238-276] Siegel, D. (2009). Rozwój umysłu. Jak stajemy się tym, kim jesteśmy? Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [r. 1. 1-18; r. 7. 217-246] Wood, D. (2006). Jak dzieci uczą się i myślą? Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [r. 5. 101-130] Literatura dodatkowa: Harwas-Napierała, B., Trempała, J. (red.) (2002). Psychologia rozwoju człowieka. Warszawa: Wydawnictwa Naukowe PWN. [tom I i III] Gopnik A., Meltzoff A.N. i Kuhl P. (2004). Naukowiec w kołysce. Czego o umyśle uczą nas małe dzieci. Warszawa: Media Rodzina.
Uzupełniająca

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Harwas-Napierała, B., Trempała, J. (red.) (2002). Psychologia rozwoju człowieka. Warszawa: Wydawnictwa Naukowe PWN. [tom I i III]
Gopnik A., Meltzoff A.N. i Kuhl P. (2004). Naukowiec w kołysce. Czego o umyśle uczą nas małe dzieci. Warszawa: Media Rodzina.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3	Kartkówki podczas niektórych wykładów (10%) Egzamin w postaci testu jednokrotnego wyboru (70% oceny) wraz z pytaniem otwartym (20% oceny)	Próg zaliczenia – 60% punktów

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów
Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich